

Tots els carrers de Girona

El carrer de la Selva

464

El carrer de la Selva s'estén per un llarg trajecte que abraça des del Pavelló d'esports de la Devesa fins a la plataforma sobre el riu Güell, a tocar la carretera de Santa Eugènia. És, per tant, una via urbana que enllaça l'antic terme municipal de Santa Eugènia amb les primeres edificacions de la zona del Torí.

És un carrer de molt de trànsit, bé que encara urbanitzat deficientment —paviment irregular, manca de voreres—, i acompleix un paper molt important en l'esquema del trànsit rodat de tot aquell sector, ja que exerceix en certa manera el paper de cinturó de ronda en engolir part del trànsit que va cap a Salt o que cerca la sortida cap a la nacional en direcció a França.

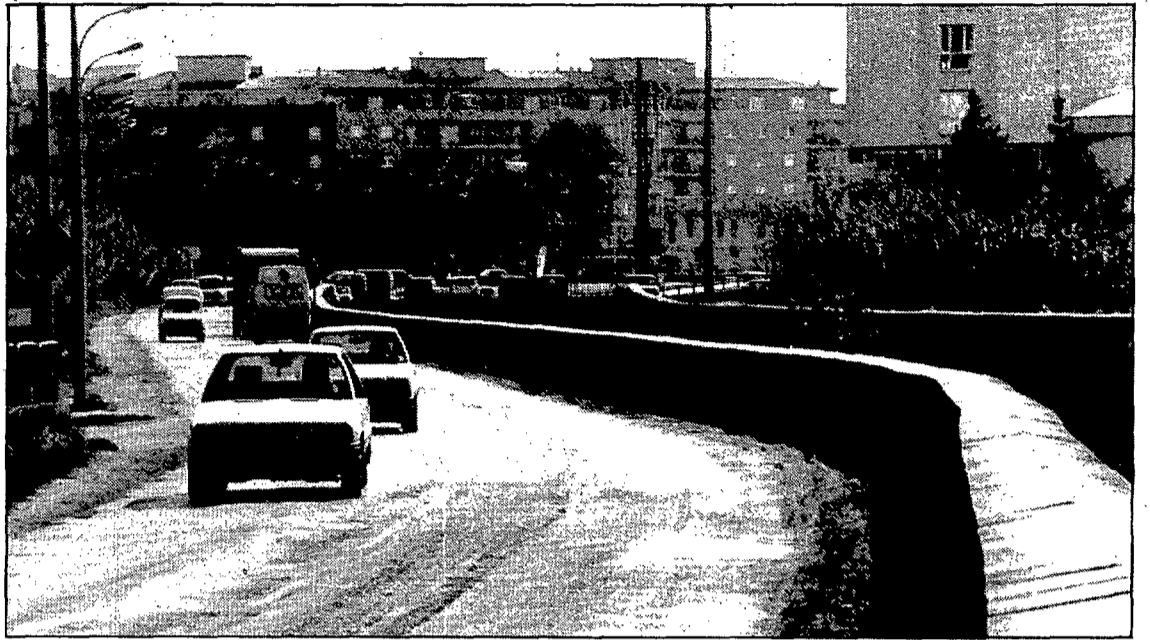
En el seu trajecte, paral·lel en tot moment al recorregut del riu Güell, té a una banda una considerable extensió de camps sense conrear, i només darrerament

hi ha un cert desenvolupament constructiu en el sector més proper del carrer de mossèn Joan Pons, a redós de les instal·lacions de la seguretat nacional.

El nom del carrer va ser aprovat en el ple de l'ajuntament de Girona de data vuit d'octubre del 1965, si bé inicialment el nom es constrenyia a un tram molt més curt que l'actual. Amb el nom de Selva es va pretenir de fer un lloc al nomenclator de la ciutat a la veïna comarca selvatana, molt en la línia existent a l'època, de cercar denominacions de caire geogràfic.

Les úniques obres d'un cert relleu al carrer —a més de les dutes a terme amb motiu d'assegurar el llit del riu— foren les d'instal·lació de l'enllumenat l'any 1975, i que varen assolir un cost de quasi dos milions de pesetes.

Ramon Alberch i Fugueras

El carrer de la Selva s'estén per un llarg trajecte que abraça des del Pavelló d'esports de la Devesa fins a la plataforma sobre el riu Güell

EL LECTOR ESCRIU

El desastre de Cadaqués

Sr. Director,

El que subscriu, Francisco Fernández Romer, i la seva esposa, Lourdes Franco, con a arrendataris del supermercat «Autoservici Cadaqués» del carrer la Riera, s/n.

Li adreçem aquesta carta per a l'opinió pública.

Con vostès ja saben, des del dia 14 fins al dia 18 d'aquest mes i degut a la tromba d'aigua caiguda arribant al nivell de 2'5m. d'alçada, inundant establiments, horts, enderrocant cases i arrossegant cotxes fins al mar.

Particularment el supermercat esmentat, segons el càlcul d'experts, ha perdut uns 16 milions entre maquinària, carn, etc., quedant destrossat el que la riera no es va endur.

A part de tota la col·laboració del poble, que volem agrair, volem dir que només portem dos anys d'activitat. Hi treballem el matrimoni i tres empleats durant tot l'any i a l'estiu dos més. Tenim una mica d'esperança en els proveïdors per començar un altre cop; de moment estem arruïnats i els treballadors acomiadats per no poder fer front a la situació. Tenim una altra mica d'esperança en l'ajut de la Generalitat a la petita i mitjana empre-

sa per pal·liar l'atur segons la televisió, i d'altres informacions de préstecs a baix interès.

Li adreçem aquesta carta perquè pels mitjans de difusió de les notícies d'aquests dies, al nostre entendre l'opinió pública no ha pogut saber res de la realitat dels desastres de Cadaqués i també varem tenir pèrdues pels focs i la neu haguts anteriorment. *Paco i Lourdes.*

«L'aixeta»

Sr. Director,

El motiu d'aquesta carta no és altre que denunciar públicament, ja que jurídicament tots els camins semblen tancats; el total desempar i marginació que sofrim tots els qui, per un motiu o un altre, hem de dependre del sou que ens dona la denominada Seguretat Social.

Fa anys, quan els temps no eren tan durs com ara en el terreny laboral i sí en tots els altres (llibertats individuals, drets col·lectius, etc), i les empreses protegides íntegrament per un sistema per a elles paternalista i denominat «orgànic», juntament amb els treballadors cotitzaven degudament a l'abans esmentada Institució, i es repartien, moltes vegades índegudament, tota mena de subsidis, prestacions, invalideses, pensions, que en major o menor mesura deixaven

satisfets els demandants. Ara que els temps han canviat i que en el terreny democràtic estem a anys llum de llavors, paradoxalment, i pràcticament amb les mateixes normatives vigents, per la falta d'ingressos per part de l'INSS (menys treballadors proporcionalment cotitzant, enorme deute empresarial, etc.), es discrimina tots els qui han de menester aquesta ajuda per sobreviure i es tanca per a nosaltres tot accés a rebre una pensió digna. És a dir, han tancat, ells, els anomenats «socialistes», l'aixeta, i la continuen tancant a la seva voluntat. Això sí, quan es

tracta d'inversions militars i per emplenar-se les butxaques ells, l'obren (augment dels seus sous en un 20%, 4.500 milions per «posar pis» a la seva U.G.T., etc).

El problema principal és que gran part de l'atur generat durant els últims anys s'ha desviat, buscant la pela fàcil cap a a l'INSS, el qual, sense més ni més, i seguint les ordres governamentals, ha tancat l'aixeta per impedir l'allau de sol·licituds, i en conseqüència, pagant justos per pecadors i negant actualment pensions a treballadors que estan realment incapacitats

per treballar i que han cotitzat degudament al llarg de la seva vida laboral. Així mateix, la nova modalitat de fer passar revisions als qui gaudien ja d'una pensió, amb el sol objecte de rebaixar el seu grau d'incapacitat per estalviar-se peles i poder-les malgastar en altres conceptes.

Està clar que el col·lectiu afectat és el que ja no és rendible socialment, ja que no produeix plusvàlues, i la seva inconfornat no és susceptible de generar conflictes socials als qui detenten el poder econòmic, és a dir, als empresaris i al Govern (que són els mateixos). *Pere Gambin.*

NECROLÒGIQUES

CARLES GRAS I PLA

Va morir ahir a Barcelona, a l'edat de 39 anys, Carles Gras i Pla.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 12 del matí, a l'església parroquial de Cassà de la Selva.

Que descansi en pau.

ADELA LLENAS I SALA

A l'edat de 86 anys, a Torroella de Montgrí, va morir ahir Adela Llenas i Sala. Havia nascut a l'Estartit i residia al carrer de les Illes, 40, de l'Estartit.

Era vídua de Marcel Rostey i Villena i tenia tres fills, Marcel·lina, Vicenç i Joan.

Avui, a les 12 del migdia, a l'Estartit, tindrà lloc la missa exequial en

sufragi de la seva ànima.
Que descansi en pau.

CATALINA BATLLE I PLANAS

Va morir ahir a Vila-sacra, a l'edat de 73 anys, Catalina Batlle i Planas. Havia nascut a Sant Miquel de Fluvià i residia al carrer Eucaliptus, 1 de Vila-sacra.

Era vídua de Jaume Lacosta i Turró i tenia dos fills, Irene i Josep.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 4 de la tarda, a l'església parroquial de Vila-sacra.

Que descansi en pau.

BENJAMÍN CHICHARRO I MATEU

Als 14 anys d'edat va morir a Bar-

celona, Benjamín Chicharro i Mateu.

Avui a les 4 de la tarda tindrà lloc la missa exequial en sufragi de la seva ànima a l'església de Cassà de la Selva.

Que descansi en pau.

JOAN ROVIRA I DEULOFEU

Va morir abans d'ahir a Girona, a l'edat de 64 anys, Joan Rovira i Deulofeu. Era natural de Maçanet de la Selva i residia al carrer Montseny, 7, de Maçanet.

Estava casat amb Mercè Guitart i Costa i tenia una filla, Mária.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 d'11 del matí, a l'església de Maçanet de la Selva.

Que descansi en pau.

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Carles Gras i Pla

Que morí a Barcelona el dia 24 d'octubre del 1986
a l'edat de 39 anys, havent rebut la Santa Unció

A.C.S.

La seva esposa, Ramona Maymí; fills, Carles, Jordi i Marta; pares, Joan i Neus; mare política, Lola; germanes, Dolors i Concepció; germans polítics, Jordi i Llorenç; oncles; nebots; cosins i família tota preguen a llurs amitats un record per ell. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dissabte, dia 25, a 2/4 d'onze, a l'Església Parroquial de Cassà de la Selva. No s'invita particularment.

Cassà de la Selva, 25 d'octubre del 1986

Avui dissabte se celebrarà una missa, a les 8 del vespre, a l'església parroquial de St. Salvador de Girona, en memòria de

**Josep Masmiquel
i Puig**

que morí el dia 25 de setembre de 1986